

ÚTBAIGAZÍTÓ E KIS KÖTET MEGSZÜLETÉSÉRŐL

Az idei év, 2009 emlékezetes, legalábbis számontartásra érdemes esztendő minden magyar ember számára. Kétszerezsen is az. Egyrészt azért, mert a Magyar Köztársaság Nemzeti Emlékezet Programjáról (2004–2010) szóló, 1127/2003. sz. kormányhatározat 2009-et a magyar nyelvújítás vezéralakja születésének 250. évfordulójára emlékezve **Kazinczy-emlékévnek** nyilvánította, másrészt pedig mert a Ballasi Intézet ehhez kapcsolódó kezdeményezése nyomán a kulturális és oktatási miniszter ezt az évet **A magyar nyelv éve** elnevezéssel is felruházta, s ilyen módon is kiemelte, talán annak is köszönhetően, hogy A Magyar Nyelv Múzeumában, amelynek a hivatalos megnyitőünnepsége az elmúlt évben volt Széphalomban, ez évben nyílik meg A magyar nyelv múltja, jelene és jövője című, nagy érdeklődéssel várt állandó kiállítás.

Mivel az említettek következtében – egyébként teljesen megérdemelten – az egész évben megkülönböztetett figyelem irányul a magyar nyelvre, két civil szervezet, az *Anyanyelvőpolók Szövetsége* és a *Honismereti Szövetség* elhatározta, hogy közösen két kérdéssel fordul a világ magyarságának számos olyan jeles személyiségéhez, aki megítélése szerint íróként, művészként, tudósként, közéleti személyiségként felelősséget érez anyanyelvünk iránt. A két szövetség elnöke azt kérte a válaszadásra felkért személyektől, hogy a megkérdezettek vagy mind a két kérdésre válaszoljanak (az elsőre az 5000 karaktert lehetőleg nem túllépve, a másodikra pedig lehetőség szerint csupán egyetlen – természetesen inkább összetett, mint egyszerű – mondat erejéig), vagy ha számos teendőjük miatt még erre sem találhatnak

módot, akkor legalább a másodikra, az egymondatos választ kívánó kérdésre küldjük el válaszukat.

A felkértek közül harminchárman válaszoltak kérdéseinkre. Közülük huszonheten mindkettőre, hatan pedig, élve javaslatunkkal, csupán a másodikra. Jobbára valóban azért csak arra, mert tengernyi elfoglaltságuk nem tette lehetővé, hogy a bővebb választ kívánó első kérdésünkre is feleljenek.

Mindazoknak, akik megtiszteltek bennünket válaszukkal, ezúton köszönjük meg, hogy a magyar nyelvről, anyanyelvükről szóló, egytől egyig tanulságos, értékes gondolataikat megosztották velünk, a kérdések föltevőivel, s egyúttal megosztják majdani olvasóikkal is.

A felkértek közül néhányan különféle okok miatt nem tudtak eleget tenni kérésünknek, de köszönjük, hogy ezt meg is írták nekünk. Sajnos, azt is tudomásul kellett vennünk, hogy az általunk felkérteknek mintegy negyede nem reagált felkérésünkre. Bár válaszaikkal kiadványunk minden biztonnal még gazdagabb lett volna, hallgatásukért, kérésünk figyelmen kívül hagyásáért sem okunk, sem jogunk nincs neheztelni rájuk. Természetesen nem is tesszük ezt.

Olvasóink kellő tájékoztatása végett illőnek érezzük itt, a bevezetőben is közzétenni azt a két kérdést, amelyet az ötven általunk kiválasztott jeles személyiségnek feltettünk. Íme:

Milyennek érzi most, 2009-ben, a Kazinczy-évben anyanyelvünk állapotát, más népek anyanyelvéhez viszonyított helyzetét, valamint a magyarság megmaradásában és boldogulásában betöltött, illetőleg betölthető szerepét?

Hogyan fogalmazná meg egyetlen mondatban anyanyelvüinkhöz fűződő érzelmi kapcsolatát?

A kapott válaszokat a kérdés(ek)re felelők betűrendjében, bármilyen érdemi változtatás nélkül közöljük, minden esetben idézve a kérdést is, amelyre választ kaptunk.

Úgy véljük – s erősen azt reméljük –, hogy ez a Kazinczy-émlékévkönyvben s egyúttal A magyar nyelv évében megjelent kis kötet, túl azon, hogy megszívlelésre méltó, értékes gondolatokat tartalmaz anyanyelvünkről, azt is tudatosítja minden olvasóban, hogy anyanyelvünk az egyik legnagyobb nemzeti kincsünk, országhatárokon is átívelő, legfőbb nemzetösszetartó erőnk.

Halász Péter

A Honismereti Szövetség
elnöke

Grétsy László

Az Anyanyelvápolók
Szövetségének elnöke